

K BOJOVÉ ČINNOSTI LETECTVA

Major Ladislav Lubeník

Určení a způsoby bojové činnosti letectva jsou v současné době ovlivňovány probíhajícím vývojem letectva, které je zaměřeno k plnění úkolů v podmínkách raketové jaderné války. Pro soudobé letectvo není charakteristické jeho množství jako projev úderné síly, ale schopnost nést jaderné pumy. Snížením počtu letectva při zvýšení jeho kvality snížila se však celková pumová salva. To má důležitý vliv na bojovou činnost bez použití jaderných zbraní. Nahradit sníženou bojovou salvu zvýšeným bojovým úsilím není prakticky možné. Denní bojové úsilí všech druhů letectva bude v podstatě stejné jako při bojové činnosti letectva s použitím jaderných zbraní. Maximální denní bojové úsilí leteckých útvarů je dáno bojovou schopností osádek uskutečnit určitý počet bojových vzletů a možností zásobovat letectvo hlavními druhy materiálů.

Při bojové činnosti bez použití jaderných zbraní se značně snižují i úderné možnosti raketového vojska vzhledem k malé efektivnosti hlavic s tříštivotrhavou náplní. Při porovnávání účinnosti náplně vzhledem k přesnosti cíle a nákladu na jednu raketu jsou přednosti výrazně na straně letecké pumy. Přesnost zásahu leteckou pumou je u letounu MiG-15 sb, u osádky vycvičené na „dobře“ a v závislosti na způsobu odhozu tato:

Způsob odhozu pumy	Kruhová úchylka v „m“
při vodorovném letu	160
při střemhlavém letu pod úhlem 30°	120
při střemhlavém letu pod úhlem 60°	70

Průměrná kruhová úchylka při těchto způsobech odhozu pumy je asi 120 m.

Pro srovnání uvádím možnosti nepřátelských raket s tříštivotrhavou hlavicí, použitých na raketové prostředky vlastních vojsk.

Ke zničení 1 odpalovacího zařízení armádního typu při pravděpodobnosti určení souřadnic ± 300 m bylo by nutno použít tento počet ŘS SERGEANT s tříštivotrhavou náplní: Přesnost hlášení polohy odpalovacího zařízení leteckou osádkou ± 300 m; při propočtu potřeby úderů řízenou střelou typu „zem — zem“ ke zničení tohoto cíle uvažujeme čtyři pravděpodobné úchylky, tj. $300 \text{ m} \times 4 = 1200 \text{ m}$. Celková plocha cíle je potom 7550 m^2 . Při účinnosti ŘS SERGEANT 1500 m^2 je tedy nutno ke zničení uvedeného cíle 5 řízených střel typu SERGEANT. Výpočet ukazuje na značnou neefektivnost použití raket typu „zem — zem“ s klasickou náplní.

Význam letectva při bojové činnosti bez použití JZ jako jediného, dostatečně účinného prostředku k ničení cílů v hloubce nepřátelské sestavy, mimo dostřel

Typ prostředku	Pravděpodobná kruhová úchylna v „m“	Váha tříštivo-trhavé náplně v „kg“	Dostřel max./min.	Přibližná *) účinnost hlavičky při použití na paleb. postavení balist. raket v „m“
HONEST JOHN	215	550	40/3	1200
SERGEANT	300	722	140/47	1500
PERSHING	400	329	740/185	900
TM-76 MACE	300	není udávána pravděpod. 400	900 při H = 220 m 2200 při H = 12,5 km	1000
NIKE HERCULES	600	500	175/11	1200

*) Údaje byly získány porovnáním s účinností obdobného typu letecké pumy.

vlastního klasického dělostřelectva vzrůstá. Letectvo i při bojové činnosti bez použití jaderných zbraní má tu vlastnost, že je schopno ničit klasickými prostředky objekty nepřitele operačního významu.

Vzhledem k tomu, že organizace a výzbroj soudobého letectva se řídí požadavky jaderné války a jeho celková klasická pumová a raketová salva je relativně malá, vystupuje při bojové činnosti bez použití jaderných zbraní do popředí nutnost změnit proporcionalitu úkolů a maximálně uplatnit zásadu ekonomie sil a prostředků a tím i požadavek centralizace velení letectvu.

Úderné možnosti vlastního letectva při bojové činnosti bez použití jaderných zbraní

Úderné možnosti frontového letectva budou v podstatě závislé od bojového složení letecké armády. Budu vycházet z předpokladu, že v bojovém složení LA jsou:

- 2 stíhací letecké divize,
- 3 stíhací bombardovací letecké divize,
- 1 bombardovací letecká divize,
- 2 taktické průzkumné letecké pluky,
- 1 operační průzkumný letecký pluk,
- 1 dopravní výsadková letecká divize,
- 1 spojovací letecký pluk.

Podle předpokládaného úsilí a průměrných ztrát za prvních 7 dní bojové činnosti bude mít frontové letectvo asi tyto denní úderné možnosti:

Druh letectva	Počet letounů vyčleněných k ničení pozem. cílů	Pravděpodobné ztráty za prvních 7 dní	Denní úsilí na osádku v průměru za 7 dní	Výsledný počet letounových vzletů v průměru 24 hodin
stíhací bombardovací	324	108	1,5	464
bombardovací	108	36	1	103
Celkem	432	144		567

Potřeba letectva k ničení hlavních objektů na bojišti

Za bojové činnosti pod úhrozbou použití jaderných zbraní nepřítelem zůstávají hlavním objektem ničení vlastního letectva i při bojové činnosti bez použití jaderných zbraní — nosiče jaderných zbraní.

Letouny - nosiče taktického letectva pravděpodobného nepřítele budou rozmisťovány na letištích v hloubce 250 — 400 km od linie fronty, tj. převážně mimo dolet vlastního stíhacího bombardovacího letectva. Proto ničení nosičů v této hloubce bude úkolem bombardovací letecké divize, která vzhledem k svým možnostem doletu bude plnit úkoly převážně na objekty v hloubce asi 250 do 600 km.

Podle zásad použití raketových prostředků operačního, operačně taktického, případně taktického dosahu lze v pásmu fronty předpokládat tento počet cílů a jim odpovídající potřebný počet letounových vzletů stíhacího bombardovacího letectva (situace nepřítele ke konci roku 1965);

Typ raketových nosičů	Počet oddílů	Počet odpa- lovacích zařízení	Počet odpa- lovacích zařízení posilových	Celkový počet odpa- lovacích zařízení	Potřebný*) počet letouno- vých vzletů k jejich ničení
PERSHING	3	12	—	12	168
SERGEANT	3—4	12—16	—	12—16	168—224
HONEST JOHN	8—10	32—40	16—20	48—60	576—720
Celkem	14—17	56—68	16—20	72—88	912—1112

*) Údaje k propočtům byly získány z norem pro použití letectva.

Podle předpokládaného použití taktických letounů nosičů a počtu skladů jaderné munice můžeme jako cíle bombardovací letecké divize v našem pásmu předpokládat asi 16 letek letounů nosičů a do 8 skladů jaderných zbraní. K zničení většiny letounů těchto letek je třeba 384 letounových vzletů dálkového bombardovacího letectva a k zničení 8 skladů jaderných zbraní 194 letounových vzletů. Celkem tedy 578 letounových vzletů bombardovacího letectva.

Za základ propočtů potřebného úsilí v letounových vzletech vzal jsem předpokládaný počet odpalovacích zařízení, zasazených pravděpodobným nepřítelem při zahájení války spolu s předpokladem, že do 7 dnů bude sestava raketových prostředků posílena podle zásad platných v roce 1965. Pro reálné hodnocení musíme brát v úvahu, že v tabulce čísl. 2 a 3 není počítáno se zvýšením potřebného počtu letounových vzletů v důsledku toho, že

- část osádek nenalezne cíl, který má zničit. Podle dosavadních zkušeností z výcviku nutno proto uvažovat o zvýšení plánovaného počtu vzletů až o 30 %;

- k ničení nepřátelských raketových prostředků taktického dosahu nejsou uvažovány hlavníové prostředky;

- není zahrnuto další snížení úsilí stíhacího bombardovacího a bombardovacího letectva vzhledem k tomu, že část sil těchto druhů letectva bude nutno udržovat ve stálé pohotovosti k okamžitému přechodu k bojové činnosti s použitím jaderných zbraní. Tím se sníží bojové možnosti úderného letectva asi o 25 %.

Celková potřeba vzletů úderného letectva k ničení letounových a raketových nosičů jaderných zbraní a skladů jaderné munice se proto z těchto důvodů zvýší a bude 1216 — 1446 letounových vzletů stíhacího bombardovacího letectva a asi 770 letounových vzletů dálkového bombardovacího letectva.

Z důvodů trvalé bojové pohotovosti části letounů nosičů klesne výsledný počet denního úsilí letounových vzletů k ničení pozemních cílů u stíhacího bombardovacího letectva na 312 a u bombardovacího letectva na 70.

Úkol ničit letounové a raketové nosiče a sklady jaderné munice si po zahrnutí všech hledisek vyžádá 55 — 65 % úsilí stíhacího bombardovacího letectva a u bombardovacího letectva přesahuje úkol jeho možnosti (157 %).

Dalším úkolem frontového letectva je bojová činnost o palebnou nadvládu ve vzduchu. Tohoto boje se zúčastňuje úderné letectvo ničením nepřátelského letectva na letišti a stíhací letectvo bojem s nepřátelským letectvem.

Význam stíhacího letectva pro úkoly ochrany vlastních vojsk neklesá. V podmínkách boje bez použití jaderných zbraní nebudou mít síce údery nepřátelského letectva takovou účinnost jako při masovém použití jaderných zbraní a propouštění i skupiny nepřátelských letounů nemůže být vážnou úhrozą. Problém je však v tom, že trvalé nebezpečí přechodu na použití jaderných zbraní nutí vlastní stíhací letectvo a ostatní prostředky PVO nepropustit ani malou skupinu nebo letoun, protože právě propuštěné letouny mohou být nosiči jaderných pum.

Boj o palebnou nadvládu si vyžádá i část úsilí stíhacího bombardovacího letectva k ničení nepřátelského letectva, rozmístěného na letištích v blízkosti hloubce tj. do 250 km (úsilí dálkového bombardovacího letectva k plnění tohoto úkolu bylo zahrnuto při ničení letounů nosičů jaderných zbraní). Potřeba ničit nepřátelské letectvo na letištích frontovým letectvem vyplývá z faktu, že údery raket typu „zem — zem“ bez jaderných hlavic nebudou na tyto cíle účinné. Za předpokladu, že v dosahu stíhacího bombardovacího letectva bude dislokováno do 5 nepřátelských křidel o 10—15 letkách vyžádá si i částečné zničení těchto letek nejméně po jednom úderu na každou letku, což představuje hodnotu 120 — 180 letounových vzletů, tj. 8 % z celkového úsilí stíhacího bombardovacího letectva.

K zabezpečení činnosti všech druhů vlastního letectva musí úderné letectvo ničit a umlčovat nepřátelské prostředky PVO, zejména PLŘS HAWK a HERCULES. V pásmu činnosti vlastního letectva lze předpokládat do 8 oddílů PLŘS HAWK (192 o. z.) a 3 oddíly PLŘS HERCULES (192 — 250 o. z.). Umlčení těchto prostředků vyžádá si (za předpokladu 1 úspěšného úderu na každou baterii) 528 — 624 letounových vzletů, tj. 24 — 28 % celkového úsilí úderného letectva, plánovaného na prvních 7 dní operace.

S úkolem ničení prostředků PVO nepřítele souvisí úkol ničit střediska, stanoviště a RLS řízení a navádění letectva.

V pravděpodobném prostoru činnosti našeho letectva bude:

- 7 stanovišť navádění s 35 radiolokátory
- předpoklad posílení 20 radiolokátory
- 35 baterií PLŘS HAWK
- u každé baterie stačí vyřadit 1 — 2 RL = 32 — 64 radiolokátory
- 12 baterií PLŘS HERCULES
- u každé baterie stačí vyřadit 2 RL = 24 radiolokátory

Celkem 117 — 149 radiolokátorů

Ke zničení nebo vyřazení z provozu je potřeba 195 — 200 letounů, tj. asi 9 % úsilí úderného letectva (za předpokladu, že osádky, určené k ničení, zjistí všechny RLS).

Dalším úkolem úderného letectva je ničit velitelská stanoviště pozemních vojsk, která budou mimo dosah vlastního dělostřelectva (divizí, armádních sborů a armád). Z VS divizí to bude jen asi 50 %, poněvadž podle jejich předpokládaného rozmístění (v útoku 8 — 12 km, v obraně 15 — 20 km) bude jich část v dosahu vlastního dělostřelectva. V našem pásmu lze předpokládat v průběhu 7 dní asi 12 — 14 HVS divizí, 1 HVS as a 1 HVS A. Je-li nutno ničit 50 % HVS divizí, 1 HVS as a 1 HVS A, vyžádá si to úsilí:

- 7 HVS divizí 336 letounových vzletů
- 1 HVS as 40 — 80 letounových vzletů
- 1 HVS S 80 letounových vzletů

Celkem 464 — 496 letounových vzletů

tj. 21 — 22 % z celkového úsilí úderného letectva.

Již tyto úkoly přesahují možné úsilí úderného letectva.

Úderné letectvo musí však ještě podporovat bojovou činnost pozemních vojsk a zabezpečovat bojovou činnost vzdušných výsadků.

Podpora bojové činnosti pozemních vojsk bude po boji s raketovými jadernými prostředky nepřítele hlavním úkolem úderného letectva. Především musí ničit, umlčovat nebo zdržet zasazení přicházejících záloh. Klasickými prostředky bude v možnostech letectva především zdržovat a postupně ničit přisunované zálohy a to zejména údery na čela proudů a údery ve vhodném terénu (průsmyky, údolí, mosty apod.). Bude-li se mechanizovaná divize nepřítele přesunovat třemi proudy, vyžádá si její zdržení (při úderech na její čela) minimálně tři plukovní vzlety. V našem pásmu činnosti předpokládáme během 7 dnů

Ke splnění jednotlivých úkolů je nutný tento počet vzletů úderného letectva:

Úkol	Úsilí stíh. bombard. letectva		Úsilí bombardovacího letectva	
	Počet let. vzletů	% z celkového úsilí	Počet let. vzletů	% z celkového úsilí
Ničení nosičů a skladů jaderných prostředků	1216—1446	55—65	770	157
Ničení nepřátelského letectva na letištích	120—180	5—8		
Ničení prostředků PVO	528—624	24—28	—	—
Ničení prostředků navádění PLŘS a stíh. letectva	195—200	9	—	—
Ničení VS pozemních vojsk	464—496	21—22	—	—
Celkem	2523—2946	115—134	770	157

od zahájení války nasazení 5—7 divizí, jejichž zdržení a částečné oslabení jejich úderné síly si vyžádá minimálně úsilí 21 plukovních vzletů, tj. 24 % úsilí úderného letectva. Tato kalkulace platí jen za předpokladu, že na každý proud bude uskutečněn jen jeden úder. Skutečná potřeba vzletů ke splnění tohoto úkolu se nedá přesně určit.

Přesto, že v předcházejících statích jsem využil teoretických propočtů celého období operace bez použití jaderných zbraní, které by ve skutečnosti bylo časově omezeno, domnívám se, že letectvo při bojové činnosti bez použití jaderných zbraní nemůže nahradit jaderné prostředky. Úkoly, kladené na letectvo, požadují více bojového úsilí než je v možnostech úderného letectva a nutí k přehodnocení nejen úkolů a zásad použití samotného letectva, ale i úkolů ostatních druhů vojsk k vytvoření výhodnějších podmínek pro letectvo, zejména z hlediska jeho použití na rozhodující cíle. Jde o uplatnění asi těchto zásad:

- dále zefektivnit použití letectva LA tak, že bude usměrňováno jen na hlavní úkoly k ničení rozhodujících cílů,

- hlavní úsilí stíhacího bombardovacího letectva frontu zaměřit na bližší operační hloubku do 100 — 150 km s cílem vytvořit co nejvýhodnější podmínky pro činnost pozemních vojsk,

- k ničení hlavních cílů na bojišti využívat ve větší míře i ostatních druhů vojsk, zvláště v bližší hloubce. Jde zejména o

- ničení raketových jaderných zbraní bojovými odřady a speciálními skupinami vševojskových armád. Některé raketové jaderné prostředky taktického dosahu, umístěné v dosahu dělostřelectva, ničit vlastním dělostřelectvem,

- ničení bližších PLŘS HAWK, hlavňového PLD, radiolokátorů a velitelských stanovišť divizí, které jsou v dosahu vlastního dělostřelectva, palbou vlastního dělostřelectva,

- velení letectvu centralizovat v rukou velitele frontu k použití letectva na rozhodujících směrech a na hlavní objekty.

**Vliv podmínek bojové činnosti bez použití jaderných zbraní
na činnost vlastního letectva**

Při bojové činnosti bez použití jaderných zbraní má značný vliv na činnost frontového letectva trvalá úhroza jejich použití nepřítelem, která si vynucuje rozmisťovat letectvo rozptýleně jako za podmínek použití jaderných zbraní. Z toho důvodu zůstává v platnosti požadavek na dostatek připravených operačních letišť pro rozptyl a letištní manévry frontového letectva. Tempo operace se v těchto podmínkách zpomalí a splnění postupných úkolů operace si vyžádá více času. To zpětně ovlivní potřebu letišť a manévry letectva tak, že zatímco v útočné operaci s použitím jaderných zbraní bylo nutno přemísťovat každý frontový letecký pluk jednou nebo dvakrát za tři dny, v útočné operaci bez použití jaderných zbraní budou se letecké pluky přemísťovat zhruba jednou za 2 — 3 dny. Tyto podmínky vytvářejí příhodnější situaci pro obnovu, úpravu a výstavbu letišť. Charakter poškození letišť po nepřátelských úderech klasickou municí umožní v poměrně krátkém čase uvést letiště znovu do provozu.

Charakter činnosti letectva bude dále ovlivňován potřebou dosáhnout požadovaného účinku na cíl méně účinnými prostředky ničení. Činnost úderného letectva LA bude mít proto převážně ráz hromadného použití letectva na důležité cíle. Při tom požadovaný výsledek budou muset dosáhnout zpravidla jednotlivé letouny a malé skupiny. Potřebné úsilí a způsob ničení budou závislé na charakteru a velikosti cíle. Např. snížit údernou sílu nebo znemožnit včasné zasazení nepřátelské mechanizované divize vyžádá si několik úderů vlastním letectvem v rozpětí jednoho i více dnů. V tomto smyslu musí štáb stíhací bombardovací divize plánovat svoji činnost. Při použití jaderných zbraní by znamenalo splnění tohoto úkolu převážně jednorázovou činnost.

Lety po trati a úderu na cíle budou v podstatě stejné jako při použití jaderných zbraní. To je dáno tím, že možnosti soudobé PVO nepříteli zůstanou beze změny a lety velkých skupin (jak by si to vyžadovalo ničení nepřátelských cílů klasickými prostředky) by dávaly nepřátelské PVO maximální možnosti k účinným zásahům.

Nevýhodou pro činnost vlastního letectva bude, že nepřátelskou PVO bude možno ničit jen klasickými prostředky, což snižuje možnost vytvořit výhodnější podmínky pro činnost vlastního letectva. Z toho důvodu nebude možné snížit pravděpodobné procento ztrát vlastního letectva.

Bojová činnost bez použití jaderných zbraní ovlivní hloubku bojové činnosti taktického letectva. Vzhledem k potřebám maximální únosnosti k docílení nejvyššího možného účinku na cíl, bude nutné zaměřit hlavní těžiště bojové činnosti letectva na hloubku do 100 — 150 km. To vyplývá z možnosti doletu SU-7b.

Varianta výzbroje	Bez přídatných nádrží			S přídatnými nádržemi		
	4 raketnice UB-16	4 pumy OFAB- 100	2 pumy FAB- 500	2 raketnice UB-16	2 raketnice APU-14	2 pumy FAB- 500
Dolet v km	490	500	480	710	620	680

Při zahrnutí 10 % navigační zálohy, zálohy na dva manévry v prostoru cíle a zápočtu zvýšené spotřeby paliva pro návrat na základnu na velké rychlosti je ve variantě „bez přidavných nádrží“ skutečný akční radius 160 km a ve variantě „s přidavnými nádržemi“ 250 km od místa vzletu při průměrné rychlosti letu 715 km/hod. Při předpokládaném rozmístění pluku 100 km od linie fronty je maximální bojový dolet 150 km na území nepřítelů.

Zaměřit činnost úderného letectva do bližší hloubky bude nutné proto, že požadavky pozemních vojsk na bojovou činnost letectva do této hloubky značně vzrostou. Bude to zejména z důvodu účasti letectva v palebné přípravě a podpoře. Palebné přípravy se bude letectvo zúčastňovat na začátku nebo na konci, přičemž letecká příprava nebude v celém pásmu útoku, ale jen na důležitých směrech. Letectvo bude ničit nebo umlčovat raketové prostředky, dělostřelectvo, zálohy, VS a bude tak vytvářet příznivé podmínky pro splnění úkolů pozemních vojsk. Ničení raketových prostředků nepřítelů zůstává i v tomto případě jako úkol č. 1 vzhledem k tomu, že by raketové jaderné zbraně mohl nepřítel použít jako poslední prostředek k odvrácení porážky.

Podpora boje pozemních vojsk letectvem bude zaměřena na činnost hlavních sil svazků prvního sledu, které ke splnění úkolu vysílají silné předsunuté odřady. V tomto rozhodujícím období musí letectvo zaměřit své hlavní úsilí na podporu bojové činnosti předsunutých odřadů a zajišťujících jednotek tím, že uskutečňuje údery na zajišťující jednotky nepřítelů, zabezpečuje zasazování a činnost vzdušných výsadek, účastní se protiztečí a protiúderů vlastních vojsk. Tyto úkoly budou proto vyžadovat zvýšené úsilí letectva v bližší operační hloubce.

Při této činnosti nelze zapomínat na dodržování zásady centralizace použití letectva a to především na cíle v hloubce před předsunutými odřady. Proto neizbe tento druh bojové činnosti letectva slučovat se starým pojetím ničení jednotlivých ohnisk odporu. Bojová činnost letectva nebude probíhat v palebné součinnosti s pozemními vojsky.

Organizace, plánování a řízení bojové činnosti letectva bez použití jaderných zbraní

Bojová činnost bez použití jaderných zbraní má vliv i na plánování a řízení bojové činnosti letectva. Příprava plánů a opatření k řízení bojové činnosti bude probíhat v podstatě ve dvou variantách a to bez použití a s použitím jaderných zbraní. Vyplyvá to ze zásadních změn v rozsahu úkolu a způsobu bojové činnosti. Vzhledem k rozdílu obou variant i z důvodů utajení nebude výhodné především u úderného letectva spojit do jednoho dokumentu obě varianty „bez“ i „s“ použitím jaderných zbraní. Zpracování obou variant at v jednom nebo ve dvou dokumentech je pro štáb velmi náročné. Nejvýhodnější je zpracovat obě varianty plánu současně do dvou dokumentů tak, že pro plánování bojové činnosti s použitím jaderných zbraní vyčleníme malou, samostatnou skupinku, která kromě zpracování plánu bojové činnosti s použitím jaderných zbraní udržuje tento dokument i v průběhu bojové činnosti v souladu se změnami situace na bojišti. Štáb musí neustále sledovat a zpracovávat změny do plánu s použitím jaderných zbraní, aby plán byl dokumentem s posledními

údaji zejména o prostorech rozmístění raketových jaderných prostředků nepřítele a umožňoval okamžitý přechod k použití jaderných zbraní.

Otázka dvou samostatných dokumentů není jednoznačná u všech druhů letectva. Sladit obě varianty v jednom dokumentu je možné zejména tam, kde se bojová činnost zásadně neliší při variantě „s“ použitím a „bez použití“ jaderných zbraní. Takto bude možné plánovat činnost dopravního případně stíhacího letectva. Při zpracování obou variant v jednom plánu musí být dodržena zásada přehlednosti a srozumitelnosti, aby nedošlo k záměně.

Potřeba znát skutečnou polohu příslušných cílů zejména raketových jaderných prostředků nepřítele jako podklad pro zabezpečení včasného přechodu k použití vlastních jaderných zbraní bude klást náročné požadavky na průzkum všeho druhu, především na vzdušný průzkum. Plánování vzdušného průzkumu musí zabezpečovat kromě zjišťování nepřátelských objektů i trvalé sledování příznaků použití jaderných zbraní nepřítelem. Zjišťovat prostory rozmístění raketových jaderných prostředků bude obtížné především proto, že zatímco při operaci za použití jaderných zbraní by byl nepřítel nucen tyto prostředky používat a tím poskytovat možnost jejich snažšího odhalení, bude při bojové činnosti bez použití jaderných zbraní tyto prostředky maximálně utajovat a ve vyčkávacích prostorech přísně maskovat. Tím vzniká pro plánování a řízení vzdušného průzkumu složitá situace. Vzdušný průzkum bude muset pro plnění tohoto náročného úkolu maximálně využívat výsledků ostatních druhů průzkumu.

Z této stati vyplývá, že:

— plánování bojové činnosti letectva bude složitější vzhledem k nutnosti rozpracovávat obě varianty, přičemž u úderného letectva bude výhodné zpracovávat obě varianty jako samostatné dokumenty;

— plánovací dokumenty i organizaci řízení nutno podřídit potřebě okamžitého přechodu z varianty bez použití na variantu s použitím jaderných zbraní;

— potřeba okamžitého přechodu na variantu s použitím jaderných zbraní bude vyžadovat:

- a) od vzdušného průzkumu — zvýšit nároky zejména na průzkum, sledovat cíle pro použití vlastních jaderných prostředků a zjišťovat příznaky přechodu k použití jaderných zbraní nepřítelem,
- b) od štábů jednotlivých stupňů — vést trvale přehled o situaci na bojišti a to zejména o poloze a charakteru nepřátelských cílů pro vlastní jaderné údery.

Z á v ě r

Plánování bojové činnosti letectva bude složitější vzhledem k nutnosti zpracovávat varianty použití letectva jak „bez“ tak „s“ použitím jaderných zbraní při respektování požadavku rychlého přechodu k bojové činnosti s použitím jaderných zbraní. Od štábu jednotlivých stupňů to bude vyžadovat opatření, která by umožňovala v kterémkoliv okamžiku zahájit řízení bojové činnosti za použití jaderných zbraní. K tomu udržovat v plné pohotovosti část stíhacího bombardovacího letectva jako nosiče jaderných pum.

Úsilí úderného letectva frontu bude podle jednotlivých úkolů pravděpodobně rozděleno takto:

- ničení raketových jaderných prostředků
- podpora bojové činnosti pozemních vojsk
- ničení prostředků PVO
- plnění úkolů boje o nadvládu ve vzduchu.

Úsilí bojové činnosti stíhacího bombardovacího letectva bude zaměřeno na hloubku 20 — 150 km. Úkoly do hloubky 20 km budou plnit ve zvýšené míře vlastní raketové jednotky, dělostřelectvo, bojové odřady a speciální skupiny vlastních pozemních vojsk.

Úkoly stíhacího, průzkumného a dopravního letectva zůstanou v podstatě nezměněny.

K docílení požadovaného ničivého účinku bude činnost letectva charakterizována hromadnou činností na jednotlivé cíle. Ke snížení účinnosti PVO nepříteli bude nutno při hromadné činnosti letectva uskutečňovat lety jednotlivých letounů a malých skupin na malých až přízemních výškách. K dosažení co nejlepšího výsledku na cíl musí osádky uskutečnit 2 — 3 zteče s využitím pum, raket i palubních zbraní.

Ke zvýšení účinnosti klasické letecké munice musíme více zaměřit pozornost na používání bojových prostředků typů

- malorážních raket „vzduch — zem“ S-3k, S-5k
- pumových skříní s větším počtem malých pum
- zápalných nádrží (napalm) zejména k ničení VS vojsk a bojové techniky v lesích.

V souvislosti s plněním úkolů letectva na cíle v hloubce vyvstává potřeba vojskového letectva jako prostředku pro plnění úkolu v přífrontovém pásmu.

Vojskové letectvo bude především nutné jako organický prostředek vševojskových armád nebo divizí, mohlo by být vyzbrojeno převážně vrtulníky a plnit tyto úkoly:

- ničit raketové jaderné prostředky, tank, radiolokátory a prostředky PVO vesměs raketami „vzduch — zem“
- řídit dělostřelecké palby
- vzdušný průzkum, radiační průzkum a průzkum pochodových os
- zabezpečovat velení a spojení
- doprava výsadek a zásob
- kladení minových zátarasů.